

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ο τίτλος "Θεολογία της Επιστήμης" υπονοεί κάποια αντίθεση προς τη θρησκεία. Εκφράζει ακόμα μια αντίδραση στην προκατάληψη, ότι η Επιστήμη δεν εμπλέκεται με Θεολογικά και Φιλοσοφικά ζητήματα. Ο όρος "Θεολογία" παραμένει διότι δεν απορρίπτεται η Ύπαρξη του Θεού και αντιθέτως, όπως υπονοεί ο τίτλος, η Ύπαρξή του γίνεται αποδεκτή μετά από ορθολογικό τρόπο προσέγγισης και επαναπροσδιορισμό της έννοιας του "Θεού" μέσα από την ανάπτυξη μίας κοσμολογικής θεωρίας. Υπό μια άλλη έννοια, υποδηλώνεται ότι η Επιστήμη με την Θεολογία δεν έχουν τελείως διαφορετικά ή άσχετα πεδία αναζήτησης.

Διευκρίνιση: Δεν γίνεται αποδεκτή και δεν αποτελεί βάση καμία συγκεκριμένη θρησκεία ή κάποια φιλοσοφική θεωρία του παρελθόντος. Ο συγγραφέας και θεωρητικός αυτού του έργου θα αποδεχόταν πιο εύκολα να τον χαρακτηρίσουν "άθεο" παρά να αναμειχθεί σε θρησκευτικές αντιπαραθέσεις ή να γίνει στόχος τέτοιων θρησκευτικών ή αντιθρησκευτικών αντιδράσεων. (Βλέπε περισσότερα στην ιστοσελίδα *Θρησκεία & Αξιοπιστία*).

Στο βιβλίο αυτό, το οποίο εκδόθηκε στον ελάχιστο αριθμό αντιτύπων το έτος 2000 (εκδόσεις "Δωδώνη", αριθμός σελ. 442), έχει γίνει μεγάλη προσπάθεια να απαντηθούν συνολικά και με "συμπυκνωμένο" τρόπο τα μεγάλα ζητήματα της Φιλοσοφίας, αποφεύγοντας να βασιστώ σε έτοιμες απόψεις ή σε προηγούμενες θεωρίες. Ένα πλήθος από τυχαίες και αποσπασματικές διαπιστώσεις στην εμπειρία και ένα πλήθος από ξεχωριστές εξηγήσεις μπορούν να προκύψουν πιο γρήγορα, πιο εύκολα και όχι τυχαία. Μπορούν μέσα από τη θεωρητική ανάλυση των εννοιών, από την ανάπτυξη και το συσχετισμό λίγων γενικών απόψεων και με τη δυνατότά μας να γνωρίζουμε όλα τα πράγματα μέσα από την παρατήρηση σχέσεων και ομοιοτήτων στα πλησιέστερα και τα πιο συνηθισμένα πράγματα της εμπειρίας μας. Αυτό επιδίωξα να επιτύχω και να αποδείξω τότε με τη «Θεολογία της Επιστήμης» και έγινα πολύ κουραστικός, χωρίς να γίνω πολύ κατανοητός.

Με το βιβλίο αυτό δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά μία πρωτότυπη κοσμολογική θεωρία, διατυπωμένη με λεπτολογία και με πολλές ασάφειες. Αυτή η θεωρία περί της αρχής του Σύμπαντος έρχεται σε αντίθεση με την κυρίαρχη της «Μεγάλης Έκρηξης» και φέρει εύστοχα τον ειδικό τίτλο «Θεωρία του Τελειωμένου Συνολικού Χρόνου και της Σχετικότητας της Ενέργειας». Πιο προκλητικά -αλλά με κάποια ανακρίβεια- την ονομάζω Θεωρία του Ταυτόχρονου Σύμπαντος. Πρόκειται για μία τολμηρή θεωρία, που εξηγεί και περιγράφει με ενιαίο τρόπο την ύπαρξη της ύλης και τη σχέση της με το χρόνο, το χώρο και την εμφάνιση της Ζωής και με συνηθισμένο λεξιλόγιο κατάφερε να εισέλθει δημιουργικά σε επιστημονικά ζητήματα, τα οποία παρουσιάζονται στο χώρο της φυσικής από μία διαφορετική πορεία.

Παράλληλα με την ανάπτυξη της κοσμολογικής θεωρίας επιχειρήθηκε η απάντηση στα δύο άλλα κεντρικά και άμεσα σχετιζόμενα ζητήματα της Φιλοσοφίας. Η ανάπτυξη των απόψεων γύρω από το γνωσιολογικό ζήτημα (*γύρω από το νόημα της γνώσης και για την εξακρίβωση της αξιοπιστίας της*) οδήγησε στη συνοπτική διατύπωση μίας εισαγωγικής θεωρίας για τη γνώση. Αυτή εξηγεί τη σχέση της διάνοιας με την αισθητικότητα και τη δυνατότητα να γνωρίζουμε πέρα από την πιο άμεση προσωπική εμπειρία μας. (Την ονομάζω και Θεωρία της Αφαίρεσης).

Την αποκαλώ έτσι, διότι όπως εξηγώ, η διάνοια δεν κάνει αφαίρεση γνωρισμάτων από τις εικόνες και δε δημιουργεί τις έννοιες των λέξεων μόνο με συνειδητό και λογικό τρόπο. Η αφαίρεση γνωρισμάτων και η περιληπτική άποψη των πραγμάτων ξεκινάνε από τα ίδια τα αισθητηριακά δεδομένα και αυτό δείχνει, ότι οι αισθήσεις είναι νοητικές ενέργειες με "πρώτη ύλη" από έξω της διάνοιας. Τα πρώτα

δεδομένα των αισθήσεών μας ήδη είναι αποσπασμένα γνωρίσματα και “σύντομες” απόψεις των πραγμάτων.

Τέλος, η αναζήτηση γύρω από το ζήτημα του προορισμού της Ζωής και για την ανθρώπινη συμπεριφορά οδήγησε σε συλλογισμούς για τη θεμελίωση της ηθικής Θεωρίας του Διανοητικού και Εσωτερικού Προσανατολισμού, όπως την ονομάζω.

Ο χρόνος μας είναι περιορισμένος και πολύτιμος. Εάν δεν αρέσουν οι σπαζοκεφαλιές ή θέλετε ν’ αποφύγετε τη χρονοτριβή, εσείς διαβάστε τα πιο εύστοχα και ενδιαφέροντα σημεία. Προσπεράστε όσα είναι ασαφή, δυσνόητα, αδιάφορα και τις λεπτολογίες.

Αν λάβουμε υπόψη πόσο κοπιάζουμε για να καταλάβουμε και να συγκρατήσουμε από μυθιστορήματα, γύρω από εφήμερα ζητήματα και για ασήμαντα πράγματα, τότε δεν θα βρούμε τόσο πολύ δυσνόητη αυτή τη θεωρητική προσέγγιση. Οι ατέλειές της και η ασάφεια, που χαρακτηρίζει τα φιλοσοφικά ζητήματα, δεν πρέπει να επισκιάσουν τις βασικές απόψεις και την πρωτοτυπία αυτής της στοχαστικής προσπάθειας. Επιπλέον, αν διανοηθούμε, ότι μας προβληματίζει γύρω από διαχρονικά και διατοπικά ζητήματα και μας εξηγεί τη σχέση του Σύμπαντος με το Χρόνο και με τη Ζωή, τότε δε θα αξιώσουμε να είναι πιο ευκατάληπτο από ένα σχολικό βιβλίο. Σύντομα, όταν θα πρέπει να περιγράψουν και να εξηγήσουν στο χώρο της επιστήμης την αρχή και την ουσία των πραγμάτων με τις απλούστερες εκφράσεις, περιληπτικά, χωρίς μαθηματικά και μαγικές διαστάσεις, δεν θα βρουν πιο εύστοχο και πιο γρήγορο τρόπο να το κάνουν. *

Από την αρχαιότητα έως και σήμερα, πολλοί στοχαστές και φιλόσοφοι με τα σπουδαία έργα τους αντέδρασαν με τον ευφυέστερο και ισχυρότερο τρόπο στις προκαταλήψεις, στη μωρία, στην επιπολαιότητα και στον εγωκεντρισμό. Προσέγγισαν μεγάλες αλήθειες, έβαλαν φρένο σε μονόπλευρες θεωρήσεις και σε ακρότητες, ανέδειξαν τον πλούτο του εσωτερικού κόσμου και υπερασπίστηκαν έναν φιλοσοφικό τρόπο ζωής. Αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω το θαυμασμό και την αισιοδοξία μου και μαζί τη λύπη μου για όσους δεν έτυχε ή δεν μπόρεσα ακόμα να μελετήσω.

Η υπεραισιοδοξία μου για τη δυνατότητα της γνώσης δεν αποσκοπεί στην ανάδειξη των δικών μου απόψεων και δεν πηγάζει από άγνοια των προσπαθειών που έχουν γίνει από άλλους στοχαστές και στο χώρο της επιστήμης. Αντιθέτως, πηγάζει από την ανάπτυξή τους, η οποία ξεκίνησε σε νεαρή ηλικία, όταν ακόμα η καλλιέργειά μου ήταν απίστευτα αποθαρρυντική και ο ίδιος δεν ανέμενα αυτή τη δυνατότητα γνώσης. Με αυτό πάλι, δεν θέλω να πω ότι η δική μου διάνοια επέτυχε να πλησιάσει κοντά στις ζητούμενες μεγάλες απαντήσεις, αλλά ότι αυτή η δυνατότητα υπήρχε στον άνθρωπο από αρχαιοτάτων χρόνων. Γι’ αυτό, θεωρώ από μόνο του πολύ σπουδαίο το γεγονός και μόνο, ότι υπάρχει ιστορικά η Φιλοσοφία. Ακόμα περισσότερο, που στο χώρο της Φιλοσοφίας ο ανθρώπινος στοχασμός επέτυχε τεράστια άλματα και έφθασε σχεδόν σε όλες τις πιθανές λύσεις των προβλημάτων της.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι να βρείτε ικανοποιητικές απαντήσεις και αν όχι αυτές, τότε οι δικές μου εργασίες να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης και ενθάρρυνσης για τις δικές σας προσπάθειες!

Κώστας Γ. Νικολουδάκης

www.geocities.com/filosofiagr
www.kosmologia.gr